

HOVAWART

24

Ledencontactblad
Hovawart Bond Nederland

Zomer/najaar 2021

Lidmaatschap en contributie
De contributie bedraagt € 30,- per jaar, vooraf te voldoen. Gezinslidcontributie € 5,- per jaar.

Adreswijziging, aanmelding en opzegging: secretarishovawartvereniging@gmail.com. Opzegging lidmaatschap kan schriftelijk of per e-mail en op elk moment conform de statuten van de vereniging.

Lovense Kanaaldijk 40
5015 AK Tilburg, NL
www.hovawartbond.nl

Kamer van Koophandel nr. 60877707
IBAN/SEPA Nummer: NL59INGB0006542675
BIC Nummer: INGBNL2A
Banknaam: ING BANK N.V

Bestuur

- Kees van Gorp, voorzitter
06-54716556
kees1962@hotmail.com
fokcommissaris en internationaal contact
- Kees van der Sar, vice-voorzitter
kees.vandersar@gmail.com
webmaster
- Christel van de Westelaken, secretaris
06-51250097
cvdwestelaken@gmail.com
- Camiel Daamen, penningmeester
(073) 6411189
camiel.daamen@home.nl
ledenadministratie

Redactie ledenblad

Hetty Slaats, slaatshetty@gmail.com

Inmiddels lijkt alles weer een beetje naar normaal terug te gaan. Langzaam komt er weer een beetje beweging in de geplande en gewenste activiteiten. Er was al een trainingsweek. Deze trainingsweek was een superleuke activiteit. Nu dus alweer achter de rug, maar de herinneringen zitten nog vers in ons geheugen. De geplande barbecue met een foodtruck en enkele nestcontroles staan nog op het programma.

Dit voorwoord schrijf ik in onze broodnodige vakantie. Na een erg turbulente periode eindelijk wat rust en tijd samen met ons gezin. Heerlijk! Ook even met oma een uitje, met zijn allen naar de grote stad Warschau. Helaas ... noodsituatie! Meer dan 98 WhatsApp-berichtjes heen en weer in een zéér korte periode. Een geplande dekking lukte niet.

De door de fokster zelf uitgekozen reu had geen interesse, aldus de fokster. Bij onderzoek bleek zijn sperma (tijdelijk) van onvoldoende kwaliteit te zijn. Hij bleek voorheen chemisch gecastreerd geweest te zijn. We hopen dat deze reu zeker be-

houden blijft. Het is een prachtier en uniek voor onze vereniging.

Het zoeken van een alternatief op zondagmiddag en -avond laat was nog niet zo eenvoudig. Gelukkig heb ik de fokster nog kunnen helpen. Dekreuen liggen niet voor het oprapen, dus zoeken, bellen en appen heen en weer naar Duitsland en Nederland. Wie geeft zijn reu in vakantietijd zo op het laatste moment? Dat valt dus nog best tegen. Dan vind je iets in Oostenrijk..... Fokster in de nacht naar Oostenrijk. Dekking lukt niet, geen interesse, in de morgen nog een paar appjes, die ons wakker pingelden..... Nog maar eens aangedrongen op een bloedtest bij de teef. Juist omdat deze teef telkens een wat afwijkende cyclus heeft. Wat ik vermoedde, bleek waarheid te zijn: de teef was nog niet zo ver, het was gewoon te vroeg dus. Inmiddels ontelbare berichtjes, gesprekken en adviezen verder hoop ik dat de dekking alsnog lukt.

De fokster heeft diverse reuen voorgesteld, maar wij willen zo weinig mogelijk dekkingen van honden die in de club al gedekt hebben en waarvan nakomelingen ruim vertegenwoordigd

zijn en/of waarvan de nakomelingen nog niet of onvoldoende getest zijn. Tijdens de vakantieperiode hiervoor extra tussentijdse vergaderingen beleggen is een onmogelijk te vervullen wens. Ik heb al het mogelijke gedaan om te helpen, maar zo ontelbaar veel berichtjes en telefoontjes tijdens de vakantie zijn een grote belasting. Mag je dit als fokker van je club, van de fokcommissaris verlangen? Nee, ik probeer met alle middelen te helpen, maar de fokker heeft zelf ook de plicht om een aantal zaken op orde te hebben. Wat kun je als fokker vooraf doen? Zorg zelf voor een goede voorbereiding. Plan waar welke testen mogelijk zijn. Wie doet de testen en op welke dagen? Kortom als je op zondag wil testen, moet je weten waar dat mogelijk is. Overleg of dat noodzaak is enz. enz. Tijdens de fokkersmeeting is dit allemaal al eens besproken.

Inmiddels weet ik, nadat ik er zelf naar heb gevraagd, dat de dekking op dinsdag is gelukt.

Kees van Gorp, voorzitter

“Onze eerste hond was een cadeautje van Sinterklaas”

Interview met Tineke van Laarhoven

Op een wat donkere, sombere dag ben ik naar Tineke getogen voor een interview. Tineke en Huub wonen in een voormalig schoolgebouw. Als ik langs het gebouw loop en bij de zijingang aankom, staat er een welkomstcomité van drie Hovawarts voor de deur te springen en te blaffen. We komen in een enorm grote leefkeuken, van waaruit we zicht hebben op een grote tuin met achterin de stallen voor de twee pony's van Huub. De twee jongste Hovawarts hebben een groot deel van het interview aan mijn zij gezeten, elk aan een kant, en controleerden met hun kop onder mijn armen of ik het allemaal wel goed noteerde.

Tineke, ik dacht dat jullie twee Hovawarts hadden, Qai en Fleur en dat de derde en oudste, Roosje, afgelopen jaar overleden was.
Nee, we hadden er vier en hebben er nu drie. Roosje is inderdaad vorig jaar overleden. Nu is Bo onze oudste Hovawart, hij is dertien en we houden er rekening mee dat hij het niet zo heel lang meer zal maken.

Hebben jullie altijd Hovawarts gehad?

Nee, dat niet. Onze eerste hond was een 'boemertje', Bola. Dat was een cadeautje voor onze kids van Sinterklaas. Toen we hier nog niet zo lang woonden, stond er 's nachts opeens een inbreker voor de deur, twee anderen stonden voor de poort op de uitkijk. Ik ben me helemaal rot geschrokken. Ik zat met een vriendin in de keuken te praten en Huub lag al te slapen. Huub heeft toen een alarm aan laten leggen en ik wilde een grote hond, die zou de inbrekers wel op afstand houden. Die grote hond werd een Tatra, Fred. Fred was heel erg lief voor de kinderen en inbrekers zijn er nooit meer geweest.

Wat heeft jullie doen besluiten een Hovawart in huis te nemen?

Toen Fred na 11 jaar overleed, wilden we graag weer een grote hond die de zaak een beetje zou bewaken, maar we wisten nog niet zo goed wat. Een Tatra wilde ik niet, omdat ik dacht dat ik dan steeds alles van de nieuwe hond met Fred zou vergelijken. Huub kwam op een dag Willy tegen. Hij woont hier

vlakbij en hij had een Hovawart, een zwart-blonde. Het was een goede waker, hij was duidelijk aanwezig en hij was beweeglijk. Dat vond Huub leuk. Zo zijn we bij Kees van Gorp terechtgekomen. Er was een wachtlijst. Daar hebben we ons natuurlijk op laten plaatsen. Op een gegeven moment kregen we een telefoontje van Kees. Er moest een Hovawart herplaatst worden. We hadden in de tussentijd naast Bola ook nog Chippie. Chippie leek het meest op een langharige Duitse Staander. Ze was wel kleiner; schofthoogte ongeveer 55 cm, denk ik. Bij deze twee kleinere hondjes kwam dus de te herplaatsen Hovawart, Wouwke. Zij was vijf jaar oud en heel baasgericht. Bij haar vorige thuis ging ze de baas vaak zoeken als hij wegging. Het heeft een hele poos geduurd, voordat ze mij als haar baas zag, maar daarna was ze er helemaal voor mij. Naar de andere honden was ze tamelijk dominant. Dat heeft helaas problemen opgeleverd, toen de Hovawartpup die we kregen, Roos ouder werd. Roos en Wouwke zijn het nooit eens geworden over de rangorde en die twee hebben we om die reden uit elkaar moeten houden.

Met Wouwke hebben we een nestje gefokt. Dat was heel leuk. De kinderen waren nog thuis. Er was veel leven in huis en de pups hebben daardoor veel geleerd. De chipper gaf ons zelfs een compliment, omdat hij vond dat de pups zo open waren. Uit dat nestje hebben we de reu Bo gehouden. Bo kon met alle honden goed overweg, ook met Roos. Roos was wat bangig. Als er iemand voor de deur stond, ging ze Bo halen. Bo was een goede waker. Ja, we hadden wel veel honden in huis, maar iedereen had wel een hond, waarvoor hij zorgde. Op die manier kreeg toch elke hond de aandacht die hij nodig had. Toen Roos en Bo oud werden, wilden we graag nieuwe honden. Bij Kees moesten we lang wachten. We zijn gaan zoeken en hebben Qai in België gevonden. Toen we naar het nest gingen kijken, kwam Qai op Huubs voet liggen. Dat was voor hem het teken dat dat zijn hond werd.

Huub en jij zijn allebei creatieve mensen die m.i. niet zomaar iets doen. Huub is architect. Nee, zeker geen doorsnee architect. Hij ontwerpt duurzame, helende woningen en

gebouwen die één zijn met de omgeving. Hij denkt dus beslist niet alleen over materialen en architectonische mogelijkheden na. Jij bent beeldhouwster en creëert je werken o.a. vanuit mediatieve en sjamanistische gezichtspunten. Je geeft zelfs cursussen waarin je de cursisten leert op helende wijze met het materiaal aan de slag te gaan. Hoe passen de Hovawarts in dit bijzondere plaatje?

Och, de honden hebben niet veel te maken met het creatieve gebeuren. We hebben veel ruimte, dus ze kunnen er gewoon zijn. De buitenruimte is ook ideaal voor hen. Het nadeel is wel, dat ze alles eten wat los- en vastzit. In het voorjaar zijn dat kleefkruid en brandnetels. Dat is niet zo erg, maar er staan ook veel fruitbomen, pruimen, appels, peren, noten, en in de zomer eten Qai en Fleur ongeremd al het afgefallen fruit. Eens een keer een stukje fruit is niet slecht, maar zij blijven aan het eten. Dat is slecht voor de spijsvertering. Vooral de noten vind ik gevaarlijk, ze eten die met schil en al op. Als we in de zomer met hen buiten willen zitten, krijgen ze een knook, zodat ze wat anders hebben om aan te kluiven.

Jullie gaan in het werk van een dieperliggende filosofie uit. Vindt deze levenshouding ook zijn weerslag in jullie omgang met de honden? De Hovawart heeft een duidelijk baasje nodig. Hoe gaan jullie hiermee om vanuit jullie levensfilosofie?

Tja, dieren zijn heel puur, zij malen niet om alle poespas in de mensenwereld. Wij hebben vrijheid hoog in het vaandel. Als je echt jezelf wilt zijn, moet je veel loslaten van wat je hebt geleerd. Pas dan vind je vrijheid. Hier hebben wij onze vrijheid, we hebben niet veel mensen om ons heen. De honden krijgen ook veel vrijheid, tot ze dingen doen die echt niet kunnen. Een duidelijk baasje? Ja, bij Qai was dat aftasten. Hoe kunnen we er iets van maken, dat we allebei gelukkig zijn? Grenzen aangeven is wel belangrijk, er moet ook ruimte blijven voor mij. Als dat niet het geval is, moeten we een oplossing zoeken, afhankelijk van de situatie. Onze honden krijgen allemaal verschillend voer. Een mevrouw met paranormale gaven zoekt dat voor ons uit. Ik denk, dat onze honden allemaal zo oud worden, omdat ze voer

krijgen dat helemaal op hen is afgestemd. Als er eens iets is met de honden zullen we ook altijd proberen om het met natuurlijke middelen op te lossen, maar dat wil niet zegen dat we niet naar de dierenarts gaan als blijkt dat de natuurlijke middelen het probleem niet oplossen.

Tijdens ons gesprek komt Huub even de keuken in. Zijn gezicht begint helemaal te stralen als Tineke hem vraagt te vertellen welke hond van hem is.

Oh, dat is Qai, die is zo leuk! Hij is energiek, slank, beweeglijk. In het begin ging ik vaak met hem hardlopen, maar dat gaat op het ogenblik helaas even niet. Ik heb nog nooit zo'n leuke hond gehad! Toen hij nog klein was en ik hooi naar de paardjes ging brengen, zette ik hem in de kruiwagen bij het hooi. Dat vond hij geweldig. Als ik nu met hooi bezig ben, komt hij al aanrennen en gaat hij mee om het weg te brengen. Hij heeft overal plezier in.

Zijn de honden altijd in en om het huis of gaan jullie ook met hen wandelen of fietsen?

De honden zijn meestal in de leefkeuken of buiten, maar ze willen niet alleen zijn. Ze willen er graag bij zijn. Ik neem de honden wel regelmatig mee om te wandelen, maar niet twee tegelijk. Qai is heel intens en enthousiast, waardoor hij erg trekt. In het bos mag hij loslopen, als Huub goed op hem let. Hij gaat nooit ver weg, hij houdt goed in de gaten of we nog wel in de buurt zijn. En Fleur en Qai gaan natuurlijk mee om te trainen op de hondenschool.

Qai en Bo zijn reutjes, Fleur is een teefje. Zijn ze heel verschillend als Hovawart? Kunnen ze het goed vinden samen?

Fleur is heel voorzichtig en snel onder de indruk, ze is lief, maar wat onzeker en doet wat Qai wil. Fleur stoeit graag. Qai laat haar altijd winnen, hij ligt dan op zijn rug met zijn poten te spartelen. Maar Qai heeft wel een sterke innerlijke drive, hij is heel aanhoudend. Qai en Fleur hebben het heel leuk samen. Bo vindt het leuk om mee te doen, hij heeft echt een band met Qai. De twee jonge honden hebben hem weer doen opleven. Als Fleur loops is, is er geen ruzie tussen de reuen. In het begin loopt Bo steeds achter haar aan, maar zodra de dekdagen eraan komen, moeten we vooral Qai in de gaten houden. Dan moeten we Fleur wel even apart houden, maar dat is hier geen probleem.

Wat zou je graag zien dat de club voor zijn leden doet qua activiteiten?

Och, daar ben ik niet zo mee bezig. De trainingsweek vind ik erg leuk. Als er activiteiten zijn, doe ik meestal wel mee, maar ik heb niet echt wensen. Ik wil wel graag leren, hoe ik met mijn honden om moet gaan. We hebben dan ook al vanaf Wouwke met onze honden bij Kees getraind.

De schildklier bij de hond

Een goed werkende schildklier is essentieel voor een goed werkend lichaam. De schildklier is een klein orgaan in de hals, tegen de luchtpijp. De schildklier maakt 2 schildklierhormonen aan: T4 (thyroxine) ruim 80% en T3 (tri-joodthyronine) ongeveer 20%, de actieve vorm.

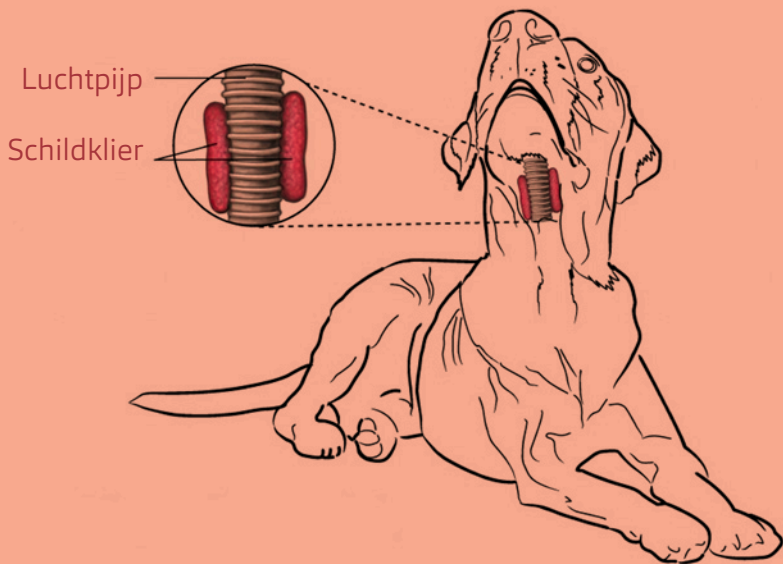
Deze hormonen worden voortdurend afgegeven aan het bloed, zodat ze getransporteerd kunnen worden naar alle organen en weefsels.

Een goed werkende schildklier maakt dag en nacht precies genoeg schildklierhormoon aan, je merkt daar niets van. Ook wordt er schildklierhormoon opgeslagen. Naar behoefte van het lichaam, weefsels en cellen wordt T4 omgezet in T3. Dat gebeurt onder andere in de lever, de spieren en de hersenen. De werking van de schildklier wordt geregeld vanuit de hersenen, door twee kleine organen, de hypothalamus en de hypofyse. Als er te weinig schildklierhormoon in het bloed zit dan zorgen de hypothalamus en de hypofyse ervoor dat de schildklier meer

schildklierhormoon gaat aanmaken. En omgekeerd als er te veel schildklierhormoon in het bloed zit dan zorgen de hypothalamus en de hypofyse ervoor dat de schildklier minder schildklierhormoon gaat aanmaken.

Door dit terugkoppelingsmechanisme is bij een gezonde schildklier de juiste hoeveelheid schildklierhormoon in het bloed aanwezig. De hypothalamus maakt voor dat doel TRH aan en de hypofyse maakt TSH (Schildklier/Thyreïd Stimulerend Hormoon). Vergelijking met een thermostaat: Als een zieke schildklier te veel schildklierhormoon aanmaakt (hyperthyreoïdie) zal de productie van TRH en TSH verminderen. Maar omdat deze zieke schildklier niet meer onder controle staat van de hypothalamus en de hypofyse zal de schildklier de hormoonproductie niet verminderen.

Als een zieke schildklier te weinig schildklierhormoon aanmaakt (hypothyreoïdie) zal de productie van TRH en TSH toenemen, in een poging de traag werkende schildklier weer aan de gang te krijgen.

Problemen

Een traag werkende schildklier (hypothyreoïdie) komt bij de hond met een zekere regelmaat voor. Wel 16 duizend honden in Nederland hebben mogelijk last van deze aandoening.

Het wordt bijna altijd veroorzaakt door een ziekte: een immunologische aandoening of een verschrompeling. De eerste ziekte is de meest voorkomende. Hierbij zal het immuun-systeem de schildklier abnormaal of vreemd vinden en de klier aanvallen en beschadigen.

Een te snel werkende schildklier (hyperthyreoïdie) wordt bijna altijd veroorzaakt door een tumor maar is redelijk zeldzaam. Het is lastig dat er geen simpele test bestaat die iedere schildklierpatiënt kan aantonen. Dit komt doordat:

- Er twee types schildklierhormoon zijn (T3 en T4). T3 is de actieve vorm en wordt aangemaakt vanuit T4 in de schildklier of in andere cellen in het lichaam.
- T3 sterk fluctueert in het bloed.
- T4 zich bindt aan eiwitten in het bloed.

Alleen het deel dat zich niet gebonden heeft, is actief. Dit laatste deel is moeilijk te meten.

- Ook bij andere ziekten de T4 verlaagd kan zijn.

Bij de Hovawart komt een erfelijke vorm van een te traag werkende schildklier voor.

Daarom zullen we ons daartoe beperken.

Verschijselen

Wat u kunt merken aan uw hond bij te traag werkende schildklier:

- Huidproblemen (88%).
- Kale plekken (40% meestal beginnend aan de staart (rattenstaart) en in de nek).
- Huidinfecties (22%).
- Droge en dunne vacht.
- Overgewicht (49%).
- Niet afvallen ondanks het afvaldieet(!)
- Sloomheid en lusteloosheid (48%).
- Bloedarmoede (36%).
- Hartrimtestoornissen/ trage hartslag.
- Droeve gelaatsuitdrukking
- Sjokkende gang
- Ontstoken droge ogen

>>

Achter

Onze Hovawarts horen bij de familie. Ze zijn trots en niet zelden voelen ze zich naast de baas hoog in de rangorde staan. Bij een gezinswandeling voelt de Hovawart zich geroepen om voor de troepen uit te lopen, als een stoere roedelleider. Als er vreemden het erf op komen staat-ie vooraan; dapper, beschermend, "als je bij mijn familie wil komen, dan moet je eerst langs mij". Hovawarts houden van vóór, niet van achter. Bij voorkeur liggen ze voor het huis. Met één blik de hele buurt kunnen overzien en ingrijpen als dat nodig blijkt. En de keren dat mijn grote vriend half achter mijn stoel ligt terwijl ik aan het werk ben is éígenlijk ook vóór. "Concentreer jij je maar op jouw ding, maat, ik houd het hier wel voor je in de gaten".

Behalve als ik sta te koken. Mijn hemel waar zitten die hondenhersens dan. Op 20 cm achter mijn hielen liggen ze, muisstil, benen vooruit, kop op de grond. Ze hoeven mij ín mijn keuken niet te beschermen, dat beseffen ze echt wel. Wat precies hun overwegingen zijn is me een raadsel. Ik ben niet overdreven slordig in de keuken, dus de momenten dat iets eetbaars op de grond valt zijn schaars, dat kan het dus niet zijn.

Maar telkens als ik een ieneminie-stapje achteruit maak schrik ik me weer een hoedje en weet ik me achterover struiklend nauwelijks op de been te houden. Ik vloek en grom de hele keuken bij elkaar. En daarna weer goedmaken, dat wel. Zou het ze dáár om te doen zijn?

- Zenuwproblemen resulterend o.a. in spierzwakte.
- Meer opzoeken van warmere ligplaatsen dan anders.

Diagnose

De diagnose wordt gesteld door klinisch onderzoek met een uitgebreid bloedonderzoek. Alle 4 onderstaande beweringen moeten daarbij kloppen:

- Uw hond heeft een of meerdere klachten uit bovenstaande opsomming.
- Uw hond heeft geen andere ziekteverschijnselen (bijvoorbeeld veel drinken en plassen).
- De T4 (schildklierhormoon) in het bloed is sterk verlaagd (minder dan 10).
- De TSH in het bloed is gestegen (meer dan 0,6).

Behandeling

De behandeling van de schildklier die te langzaam werkt, is eigenlijk heel eenvoudig. Door schildklierhormoon in tabletvorm toe te dienen, voelt uw hond zich al snel weer beter! U ziet meestal binnen 2 weken al duidelijk verbetering. De hond wordt weer actiever en alerter. Compleet herstel duurt echter meestal 3 tot 6 maanden. Sommige klachten kunnen in het begin van de medicatie verergeren. Uw hond kan meer gaan verhareen en juist meer jeuk krijgen. Verder hebben de tabletten geen bijzondere bijwerkingen.

Controle

Ongeveer 4 en 8 weken na het starten van de medicatie is een controle zinvol. Dan wordt ook weer in het bloed gecheckt op de hoeveelheid T4.

De tabletten (L-thyroxine) moeten levenslang gegeven worden.

*Bas Elings,
Dierenklinieken Heerde Epe.*

Hóóóóóg!

Verslag van de trainingsweek 2021

Dit jaar begon de trainingsweek al op zondag na de gewone training met het afdekken van de kennels. In de stromende regen werden met alles wat voorhanden was, dakjes gebouwd en later werd het geheel stevig afgebonden met dekzeilen om zo onze trouwe viervoeters lekker droog te laten rusten in de verdiende pauzemomenten. Het beloofde niet veel goeds vanuit de weergoden.

Maandag 2 augustus was het dan zover. Om 9:00 was het verzamelen onder het genot van een lekker bakje koffie, gezet met veel liefde door Hetty. En zo kwam vanuit alle streken van Nederland iedereen rustig binnendruppelen...van regendruppels gelukkig geen spoor.

9:45 werd de planning van de week strikt doorgenomen (we lagen toen al 15 min. achter op schema).

Nadat dit voor iedereen duidelijk was, werd de groep in tweeën gesplitst:

Groep 1 de puppy's tot 6 maanden

Groep 2 vanaf 10 maanden en ouder

Het schema was voor iedere dag hetzelfde, 5 onderdelen werden getraind, het was een dagvullend programma. Gehoorzaamheid, behendigheid, speuren, apporteren en pakwerk.

Voor de oudere groep werd er ook nog agility training gegeven, waar veel snelheid en haast acrobatische handelingen voor nodig zijn.

Erg leuk om ook langs de lijn te bekijken. >

De eerste ochtend ging iedereen lekker aan de slag en tegen het einde begon de zon ook lekker door te breken, waarna iedereen zich al snel in het zweet aan het werken was. Die zon heeft ons eigenlijk gedurende de week gelukkig niet meer in de steek gelaten. Toen werd het tijd voor de lunch en voor de honden om in de schaduw bij te komen en wat te drinken, gezellig.

Daarna stapten we in de auto om op weg te gaan naar de grasweide (weiland) van de koeien van kaasboerderij Mathijssen. Dat was voor ons een nieuwe ervaring. Het uitlopen van een spoor schuifelend door het gras en om de 30 tot 50 cm een brokje of snoepje laten vallen om vervolgens te eindigen met een speeltje. Vervolgens wordt onze Scottie na 30 min op het spoor gewezen en in de juiste richting geleid. De platte neus gaat in het gras en start de tocht tussen de grassprietjes op zoek naar het onbekende. Na een aantal meters gaat zijn kop even omhoog. Kees vertelt ons dat dat heel normaal is voor een Boxer om even de neus leeg te

maken met een diepe teug frisse lucht in zijn korte neus. Vervolgens start hij zijn tour weer door het gras en komt hij uit bij zijn speeltje. Onderweg zijn we verbaasd dat hij veel snoepjes laat voor wat ze zijn en opgewonden is door het spoor. Het is bij de honden af te lezen dat het veel inspanning voor ze kost. Terug op de club is er tijd voor ontspanning met wat koffie of wat fris. De oudere honden laten even zien wat zij al geleerd hebben in de loop der jaren met gehoorzaamheid. Wat is dat mooi om te zien, hoe honden reageren en samen werken met hun baasjes. Of dat het nu gaat om “de stoere” Bostons, “de clowns” Boxers of “de strijdlustige” Hovawarts. Ze zijn allemaal even gemotiveerd en weten ieder op hun eigen manier wat wij als baasjes van ze willen.

Na het avondeten beginnen we met het avondprogramma. Dit zonder de allerjongste pups van 3 maanden. Die hadden hun portie wel gehad. Bij het apporteren leren de jonge honden eerst rustig het blok te verkennen en vervolgens weer los te laten. Dit ziet er

makkelijker uit dan dat het is. Het vergt extra oplettendheid van het baasje om te zien hoe de hond erop reageert. Een mooi samenspel. De oudere honden laten zien hoe je het blok, dat door het baasje wordt weggeworpen, in sommige gevallen over een schutting van 1,8 m hoooooogoog, wordt teruggebracht. Net zo "makkelijk" heen en terugkomen met het blok in hun bek! Erg gaaf om te zien wat je samen kan doen en het plezier dat de honden hierin hebben, het werkt aanstekelijk. Het apporteren van diverse speeltjes is hierin ook een onderdeel. Daarbij krijgt de hond op afstand de commando's en moet hij gefocust alle speeltjes of attributen terugbrengen bij zijn baas.

Als klap op de vuurpijl eindigden we met pakwerk. De honden werden in hoge drift gebracht om toe te happen in een doekje aan een touw. Hierin kan je goed de karaktereigenschappen van de honden terugzien en wat waren ze wild! Net jonge tijgers...Zo eindigden we de eerste dag. Allemaal moe en voldaan vroeg het bed in.

Dinsdag en woensdag was bijna iedereen weer op tijd voor de koffie en nog wat naperen over de dag ervoor. Wat onze honden alweer geleerd of afgeleerd hebben, dat iedereen zich verbaast over wat onze trouwe 4-voeters al kunnen en wat zijn we allemaal trots. Het dagprogramma verliep nagenoeg hetzelfde als op maandag. Op woensdagavond gooit Kees het tijdens het eten op tafel: "Wie gaat er morgenvroeg op tijd mee om sporen uit te lopen voor de oudere honden, zodat we tijdwinst hebben "overdag"?" Ik stem er zonder twijfel mee in, met als gevolg hiervan dat donderdagochtend Kees al om 6:45 op de deur van de caravan klopt en er een vrolijk "goedemorgen" klinkt. Ik maak mijn ochtendritueel af met tandenpoetsen, pet op en gaan. Op naar de groene weide. Alle speeltjes en snoepjes mee van diverse honden. Kees legt me van tevoren op een mooie schets uit, hoe te lopen. Door de sloot zegt hij en dan 15 meter langs de sloot en dan terug erdoor dan nog 15 meter en dan klaar! Ik ben zelf al bijna het spoor bijster

maar okay ik volg zijn bevel op en begin met het uitzetten van het spoor voor de hond van Hetty. Na ruim 15 minuten komen er 2 herten voorbij springen. Erg leuk gezicht! Tot ik bij de sloot kom en nog maar een keer vraag aan Kees of dit echt de bedoeling is?! "Echt Kees erdoor?" "JAAA," roept hij, "gewoon erdoor, kan makkelijk." Ik twijfel, maar goed..... Met mijn laarzen door de sloot, 1,6 m diep, andere kant omhoog met moeite, want de kanten van de sloot waren aardig stijl. Spoor doorgezet aan de andere kant en weer terug door de sloot om daar het spoor te eindigen met een speeltje als beloning. Toen het spoor enkele uren oud was, mocht Hetty aantreden met de hond aan haar zijde en daar gingen ze samen vol goede moed. Door het halfhoge gras, de snelheid zat er goed in, richting de sloot. De hond in een jump naar de overkant maar de bazin ging het wat lastiger af. Ze stond in de sloot, maar omhoog was andere koek. Ik ben vervolgens de sloot ingegaan om haar een ouderwets kontje te geven, zodat het spoor met de blij

hond vervolgd kon worden. Wetende in mijn achterhoofd dat dit hele riedeltje zich weer een keer ging herhalen met het volgen van het spoor. De hond deed het perfect, dus ja hoor..... weer de sloot in. Toen we uiteindelijk bij het speeltje aankwamen, was iedereen blij en opgelucht met deze avontuurlijke speurtocht. Helaas bleek bij terugkomst bij de auto: Hetty haar autosleutel was verloren! Je raadt het al.....weer de sloot in om nu zelf een spoor te zoeken naar de sleutels.

Rond 12 uur weer terug bij de club voor koffie en TAART met een mooie klok met de wijzers op 9 uur. De aanwezigen weten wie en wat ermee bedoeld wordt (voor een ander wel na te gaan) en onder het genot van een bakkie hebben we lekker van de taart genoten. Hierna stond ons nog een kleine verrassing te wachten: speuren in het bos. Dit was voor iedereen nieuw. Dus hoppa met onze hondjes in de auto, op naar de Kerkeindse Heide. Stukje bos van o.a. de scouting. Daar werden de sporen uitgezet tussen de eikels,

dennenappels en bramenstruiken. Maar hier was niet het speeltje de eindtraktatie, maar het baasje zelf! De honden worden losgelaten om zelfstandig het spoor te zoeken. Bij de pomp konden de honden wat drinken, want de temperatuur was aardig opgelopen de laatste dagen. De oudere honden gingen weer als een speer en de jongere vonden het wat spannend in deze omgeving van diverse nieuwe geuren. Onze pup helemaal, want hij was nog niet eerder in het bos geweest. Wonderbaarlijk wisten alle honden de baasjes terug te vinden. Al moest er soms wel een geluidje of een andere aanmoediging aan te pas komen.

Vrijdag zijn we voor de laatste keer weesten speuren, waarna we bij de familie Mathijssen wat overheerlijke kazen gekocht hebben om zelf van te genieten en om de boer en de boerin op deze manier te bedanken voor het gebruik van de grasweide. In de middag nog wat behendigheid en gehoorzaamheid en rond 15:00 zijn we gestopt met de trainingen.

Onze rakkers waren ook compleet uitgeteld van de hele week. En wat hebben ze het stuk voor stuk goed gedaan! Na wat drinken hebben we met z'n allen de handen uit de mouwen gestoken en zijn we alles weer gaan opruimen. De dakjes van de kennels gehaald, die we uiteindelijk eigenlijk alleen maar nodig hadden voor de zon, want we hebben een prima week gehad!!!!

Iedereen bedankt voor de inzet en de gezelligheid, want we hebben er met z'n allen samen een zeer leuke week van gemaakt, waarin iedereen, zowel hond als baasje super veel geleerd heeft van de info die we van de kenners Kees en Kamila mochten ontvangen.

Zonder hen geen trainingsweek.....heel erg bedankt!!!!

*Groetjes Anouk, Michiel
& puppy Scottie*

Broertjes- en zusjesdag

Op 20 juni mochten alle baasjes en puppy's gezellig bij elkaar komen! We hadden elkaar al eens ontmoet voor de komst van onze puppy's. Wij kwamen rond 12 uur allemaal aanrijden, de een na de ander. Leuk om iedereen weer te zien, zeker na zo'n coronacrisis. Het sociale contact en zeker het contact met de pups was een ontzettend leuke ervaring! Het leukste moment van aankomst was dat iedere pup zodra hij de andere broertjes of zusjes zag, hij helemaal wild werd. Op een vrolijke maar wilde manier was dit een reünie voor de puppy's van het nestje. Verder herkenden alle puppy's de oude baasjes en verzorgsters! Vol liefde werden ze besprongen en ondergelikt uit blijdschap! Ontzettend ontroerend en bizar wat voor effect die oude baasjes nog steeds op de pups hadden! Nu konden wij samen kletsen over de invloed van de pups op onze levens, de gekke gewoontes van de puppy's, de verhalen over de droge en natte benches en de verschillen in opvoeding, voedsel, riempjes, etc. Zodra wij compleet waren, hebben wij met zijn allen koffie gedronken en bijgepraat

met een lekker stuk taart. Eenmaal klaar met het bijpraten en na het luisteren naar de nodige nieuwe informatie begon onze eerste puppytraining.

Kees legde uit dat hij graag ieders aandacht en focus wilde, daarom moesten wij allemaal een stoel pakken en toekijken hoe de andere pups de opgaves uitvoerden en het parcours liepen. Samen overlegden wij wat er goed en eventueel fout ging tijdens een opgave, en hoe wij dit eventueel voor onze pups zouden kunnen veranderen. Iedereen is meerdere keren aan de beurt geweest, ieder familielid kreeg ook een beurt!

Na de training mocht als kers op de taart de moeder van de puppy's er ook nog even bijgehaald worden! Opgewonden als stuiterballen renden de pups achter hun moeder aan, als een roedel! Het was een erg leerzame dag, waarbij veel nieuwe informatie opgenomen werd. Na een lange dag voor de puppy's was het weer tijd om naar huis te gaan en te gaan slapen in hun nieuwe vertrouwde huis. Bedankt Hetty en Kees voor de goede zorg, en de leuke en leerzame dag!

Samen op vakantie

Dit jaar mocht ik mee op vakantie naar de Veluwe. Na ongeveer anderhalf uur in de auto kwamen we aan op het park. Ons chalet was helemaal omheind, dus ik heb lekker los kunnen lopen. Er lag zelfs wat lekkers voor me klaar. Toen alles was uitgepakt, zijn we gelijk de bossen in de buurt gaan verkennen.

Wat een heerlijke bossen in de Veluwe en zoveel losloopgebieden voor mij. We hebben elke dag heerlijk gewandeld en zijn zelfs naar een hondenstrand geweest. Daar heb ik lekker gespeeld en natuurlijk gezwommen. Het nationaal park De Hoge Veluwe was toch wel speciaal. Ik mocht er niet los, maar mijn baasjes hadden speciaal voor mij een bakfiets gehuurd. Dat beviel mij wel. We hebben er drie uur rondgefietst met af en toe een pauze om mijn poten te strekken en wat te drinken. Als m'n baasjes ergens gingen eten, mocht ik gelukkig gezellig mee. Met af en toe

een aai op m'n kop en een bak vers water heb ik me prima vermaakt onder de tafel. Iedereen was super trots op me. Al met al een super relaxte vakantie met heerlijke wandelingen, meestal zonder riem. In oktober mag ik nog een weekendje mee naar de zee. Ook dan mag ik lekker los rennen op het strand. Top! Je hoort mij niet klagen.

Groetjes van Meis

Kinderen en je hond: zo worden ze de beste maatjes

Deel 1

Honden kunnen prima samengaan met kinderen, maar het kan ook fout gaan. Nog te vaak gebeurt het dat kinderen worden gebeten. Meestal komt dat doordat kind en hond elkaar niet goed begrijpen.

Het is dan ook belangrijk dat u uw kind leert hoe het met honden om moet gaan. Maar ook voor kinderen die thuis geen hond hebben, is het nodig om te weten wat ze wel en wat ze juist niet kunnen doen met een hond. Honden komen ze immers overall tegen.

Hou het leuk en vooral veilig voor kind, uzelf en dier met de volgende tips.

Leer de hond kennen

Honden hebben net als mensen elk een eigen karakter. De ene is rustig, terwijl de andere een opvliegend temperament heeft. Benader een hond daarom zoals je een mens benadert: met respect. Weet ook dat het roedeldieren zijn en in een roedel rangorde van belang is. Het baasje zal voor je viervoeter altijd de hoogste rang hebben,

maar een kind dat amper even groot is, zal hij niet zomaar aanvaarden. Integendeel, een grote hond acht zichzelf dan hoger in rang en zal bepaalde dominante acties van een kind bijgevolg niet accepteren. Laat een klein kind dus geen commando's geven. Oudere kinderen kunnen wel al wat oefeningetjes doen met de hond en later overgaan tot commando's.

Leer kind en hond grenzen respecteren

Net als een mens heeft je harige vriend altijd een rustige plek nodig waar hij zich veilig voelt en zich kan terugtrekken. Meestal is dit zijn bench of mand. Zorg dat het kind zijn territorium niet betreedt en dus nooit in de bench of mand gaat spelen. Hou ook hun speelgoed gescheiden: leer je kind om niet met het speeltje van de hond te spelen en omgekeerd. Ook de speelmat van de baby is verboden terrein voor je huisdier. Leer je kind verder dat het niet zomaar elke hond mag aaien. Om een dier te aaien, moet niet

>>

alleen toestemming gevraagd worden aan het baasje, maar ook aan de hond zelf. Dit doe je door je hand uit te steken en te zien of de hond zelf naar je toekomt. Doet hij dat niet, dan heeft hij geen zin en laat je hem dus beter met rust.

Leer je hond dat een kind ook leuk kan zijn

Een goede manier om voor je viervoeter het concept 'kind' als iets leuks voor te stellen, is door aangename activiteiten te doen, zoals samen wandelen. Speel samen: het kind verstoppt een brokje en de hond moet zoeken. Of laat ze apporteren. Zowel kinderen als honden vinden dit heerlijk en het is een laagdrempelige manier om de banden aan te halen.

Leer je kinderen rustig te zijn in de buurt van dieren

Een bang kind dat schreeuwt en wegrent, zal voor een hond alleen maar interessanter worden en hij zal het kind dus achternalopen. Leer je kind dan ook om rustig te blijven staan en zijn handen weg te steken. Honden

weten dat mensen vaak snoepjes in hun handen houden, dus ze ruiken graag aan je handen. Laat dit toe zonder bruuske bewegingen te maken. Leer een kind ook om naast de hond te kijken en niet in zijn ogen te staren. Dat kan namelijk bedreigend overkomen.

Als kind en dier aan elkaar gewend zijn, blijf je erop toezien dat het kind voorzichtig met de viervoeter omgaat. Aan de staart trekken, op de hond springen of op zijn rug kruipen is dan ook uit den boze. Wil je kind de hond aaien, doe dit dan samen. Aai zacht de borst of de hals en zeker niet de snuit, want dat hebben honden helemaal niet graag.

Zijn je hond en kind al goede maatjes? Leuk! Maar laat ze liever geen actieve duw- en trekspelletjes spelen. Een kind heeft immers twee handen om iets vast te nemen, maar een hond heeft enkel zijn tanden. Leer je huisdier dat ook spelenderwijs bijten niet toegestaan is. Let ook op wanneer je eigen kind wilde spelletjes speelt met andere

kinderen in het bijzijn van je hond. Hij kan dit opvatten alsof “zijn” kind aangevallen wordt en zal het dan willen beschermen.

Als kind en dier allebei de regels kennen en er zich aan houden, kunnen ze elkaar op een veilige manier leren kennen en kan er een mooie vriendschap groeien. En dan kan een hond echt veel betekenen voor het fysieke en psychische welzijn van het kind. Voor sommige kinderen is een hond zelfs onmisbaar, zoals een blindengeleidehond voor blinde en slechtziende kinderen.

De tien gouden regels

Een goede basis om veilig om te leren gaan met honden zijn de tien gouden regels. Leer uw kind om zich hieraan te houden. Daarmee kunnen gevaarlijke situaties voorkomen worden.

1. Niet de hond omhelzen

De hond kan zich gevangen voelen en zich willen verdedigen. Knuffel een hond door

de hond rustig te aaien, bijvoorbeeld op de borst of opzij vanaf de schouder.

2. Eerst vragen voordat je een hond aait

Niet alle honden vinden aaien prettig. De juiste volgorde bij het aaien van een hond is:

- Eerst aan vader of moeder vragen.
- Dan aan de baas van de hond vragen.
- Als het kind van allebei mag aaien, mag het kind rustig een hand uitsteken en kijken of de hond naar het kind toekomt. Zo nee, dan heeft de hond er geen zin in en moet het kind de hond met rust laten.

3. Niet op een hond afrennen / Niet voor een hond wegrennen

In het eerste geval kan de hond zich bedreigd voelen. In het tweede geval kan de hond de achtervolging inzetten, vaak als spel, maar het kind kan daar bang van worden. Loop rustig in de buurt van honden en roep de hond in plaats van op hem af te lopen.

>>

4. Niet de hond aanstaren

Aanstaren kan voor een hond een uitdaging of bedreiging zijn. Kijk liever langs de hond heen of naar de staart om een hond in de gaten te houden.

5. Niet onder of op de hond gaan liggen

Als het kind onder de hond ligt, kan de hond zich de baas voelen en bovendien is het gezicht van het kind dan erg dicht bij de bek van de hond. Als het kind op de hond gaat liggen, kan dit de hond pijn doen en kan de hond zich gaan verdedigen. Blijf zelf staan of ga op een stoel zitten tijdens het spelen.

6. Laat de hond met rust als de hond eet of slaapt

Laat kinderen bij de voerbak en de kluifjes van de hond vandaan blijven, de hond kan ze willen verdedigen. Ook als de hond slaapt, mag het kind de hond niet storen: als de hond wakker schrikt, kan de hond van schrik happen.

7. Niet in de mand of de bench van de hond komen

Die plek is van de hond, de hond moet zich daar veilig voelen en zich rustig kunnen terugtrekken.

8. De hond niet op de kop aaien, liever op borst of hals

Veel honden vinden aaien over de kop niet prettig, ze kunnen ervan schrikken en ze kunnen denken dat het kind de baas wil spelen.

9. Laat kinderen geen trek- of stoeispelletjes doen met de hond

Daarbij gebruikt de hond zijn tanden en dat kan fout gaan. Bovendien merkt de hond snel dat hij sterker is dan het kind, waardoor

de hond de baas kan gaan spelen over het kind. Beter spelletjes zijn zoekspelletjes en apporteurspelletjes. Let op dat het kind niet een speeltje uit de bek van de hond probeert te pakken.

10. Een probleem met de hond moet het kind niet zelf willen oplossen

Leer het kind om dan de hulp van de ouders in te roepen. In de ogen van de hond staat een kind onder hem in rang. Als het kind de baas over de hond speelt, zal de hond dat misschien niet accepteren.

Deel 2, de volgende keer, gaat over je kind met de hond alleen laten, grommen, straffen, commando's, uitlaten en stoeien.

Kees van der Sar

the mythbuster fact of fake?

“Honden zijn wolven en moeten dus ook als wolven behandeld worden”

Honden met wolven vergelijken is hetzelfde als mensen met chimpansees vergelijken, want de genetische afstand tussen deze soorten – een maatstaf om genetische verschillen tussen soorten te meten – is ruwweg hetzelfde. Terwijl mensen en chimpansees veel overeenkomstige gedragingen kennen, zijn mensen toch duidelijk

anders en dat geldt ook voor honden en wolven. Hoewel honden genen delen met wolven en ook nog steeds kenmerken in zich dragen van de voorouderlijke wolven, hebben honden zich als soort geëvolueerd en gespecialiseerd. Ondanks de overeenkomsten is het gedrag van honden anders dan dat van wolven.

MYTHBUSTER: FAKE

